

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมจงทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ ปกป้องตัวเองจากมิตรที่ไม่ดีและจากพายุของมายา
- คำถาม:** งานรับใช้อะไรที่พ่อทำเพื่อลูกๆ ซึ่งลูกจะต้องทำด้วยเช่นกัน?
- คำตอบ:** เช่นที่พ่อเรียกลูกว่าลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อและรับใช้ลูกโดยการทำให้ลูกกลายเป็นเพชร ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ก็ต้องทำให้พี่น้องที่แสนหวานของลูกกลายเป็นเพชรด้วยเช่นกัน ไม่มีความยากลำบากในสิ่งนี้ เพียงแต่บอกพวกเขาว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นเช่นเพชร
- คำถาม:** คำสั่งใดที่พ่อได้ให้กับลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** ลูกๆ จงหารายได้ที่แท้จริงนี้และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน ลูกไม่ได้รับอนุญาตให้กู้ยืมเงินจากใคร
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปสู่ดินแดนแห่งการพักผ่อนและสะดวกสบาย

โอมชานติ พ่อพูด “อรุณสวัสดิ์” กับลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานผู้ที่จะไปสู่โลกใหม่ ลูกๆ ทางจิตรู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกที่ลูกจะไปสู่ดินแดนที่ห่างไกลจากโลกนี้ ลูกจะไปที่ไหน? ไปบ้านแห่งความเงิบที่แสนหวาน ดินแดนแห่งความเงิบที่เราดวงวิญญาณจากมาซึ่งอยู่ห่างไกลมาก นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนและนี่คือโลกที่มีตัวตน นั่นคือบ้านของเราดวงวิญญาณ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถพาเรากลับไปบ้านได้ ลูกบราห์มินทั้งหมดกำลังทำงานรับใช้ทางจิต ใครสอนลูกในสิ่งนี้? พ่อผู้พาลูกไปยังที่ห่างไกล ท่านจะพาไปยังที่ห่างไกลมากแค่ไหน? ดวงวิญญาณนับไม่ถ้วน ลูกทั้งหมดคือผู้นำทางผู้ที่เป็นของผู้นำทางเดียว ชื่อของลูกคือกองทัพพันดาฟ ลูกแสดงหนทางที่ห่างไกลให้ทุกคน: “มานมานะบาฟ!” และ “จดจำพ่อ!” ลูกพูดว่า: บาบามาโปรดพาเราไปให้ไกลจากโลกนี้ ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ในโลกใหม่ ที่นี้เป็นอาณาจักรของราวันและดังนั้นลูกพูดว่า: โปรดพาเราไปให้ไกลจากที่นี่ ไม่มีความสะดวกสบายที่นี่ ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อไม่ได้ทำให้ลูกต้องล้มลุกคลุกคลาน ลูกได้ล้มลุกคลุกคลานเป็นอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อแสวงหาพ่อ พ่อเองพูดว่า: ฉันแฝงตน ไม่มีใครสามารถเห็นพ่อได้ด้วยตาเปล่า ในวัดของกฤษณะพวกเขาเก็บรองเท้าแตะไม้ของกฤษณะไว้ให้ลูกก้มศีรษะคารวะต่อสิ่งนั้น แต่พ่อไม่มีเท้าที่ลูกจะต้องก้มศีรษะคารวะ พ่อเพียงแต่เรียกลูกว่า “ลูกผู้เป็นที่รักของพ่อ” ลูกพูดกับผู้อื่นด้วยเช่นกันว่า: พี่น้องที่แสนหวานจงจดจำพ่อเหนือโลกและบาปของคุณจะได้รับรางวัลเปลื้อง แทนตัวเอง ไม่มีความยากลำบากอื่นๆ เช่นที่พ่อทำให้ลูกไปเป็นเพชร ดังนั้นลูกๆ ต้องทำให้ผู้อื่นไปเป็นเพชรด้วยเช่นกัน ลูกต้องเรียนรู้วิธีที่ทำให้มนุษย์กลายเป็นเพชร ตามละคร พ่อมาและสอนเราในยุคบรรจบพบกันทุกวงจร และแล้วเราก็สอนผู้อื่น พ่อกำลังทำให้เรากลายเป็นเพชร ลูกรู้ว่าอาร์คานซึ่งเป็นกูรูแห่งอิสไมลิสลูกซึ่งน้ำหนักเทียบกับทองคำเงินและเพชร เนห์รูลูกซึ่งน้ำหนักกับทองคำ เวลานี้พวกเขาไม่ทำให้ใครกลายเป็นเพชร พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร ลูกจะชั่งน้ำหนักท่านกับอะไร? ลูกจะทำอะไรกับเพชรล่ะ? ลูกไม่ต้องการเพชรเหล่านั้น ผู้คนเหล่านี้สูญเสียเงินเป็นจำนวนมากในการแข่งขัน พวกเขายังคงสร้างอาคารและหาอาหารริมทรัพย์ฯลฯ ในขณะที่ลูกกำลังหารายได้ที่แท้จริง ถ้าลูกยืมเงินจากใครก็ตาม ลูกจะต้องจ่ายคืนให้เขาเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกไม่มีสิทธิ์ที่จะยืมจากใครเลย ลูกเข้าใจว่ารายได้ทั้งหมดในปัจจุบันไม่จริงและจะต้องจบสิ้น เมื่อبابาเห็นว่าเขาจะได้รับเพชร เขาก็คิดว่า: ฉันกำลังทำอะไรกับเปลือกหอยเหล่านี้? ทำไมฉันไม่ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ? ถึงอย่างไรฉันก็มีเพียงพ่อที่จะกิน มีคำกล่าวไว้ว่า: ผู้ที่มีมือของพวกเขาให้อย่างสม่ำเสมอจะได้รับอันดับหนึ่ง บาบากล่าวว่านายหน้าด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ฉันรับสิ่งเก่าจากลูกและแลกเปลี่ยนเป็นของใหม่ เมื่อมีใครบางคนตาย สิ่งของของพวกเขาทั้งหมดจะถูกมอบให้กับประเภทของพราหมณ์โดยเฉพาะ พ่อพูดว่า: พ่อจะรับอะไรจากลูก? ลองดูตัวอย่างนี้ ไม่ได้มีเพียงดรพดีเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือดรพดี ผู้คนมากมายร้องเรียกหา: โอ บาบามา ปกป้องเราจากการถูกเปลื้องผ้า! บาบาอธิบายด้วยความรักอย่างมาก: ลูกๆ จงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ของลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ คงเกียรติของหมวดเราของพ่อ อย่าได้ประณามชื่อสกุลของลูก ลูกๆ ที่แสนหวานควรจะมีศรัทธาที่บริสุทธิ์ว่าพ่อกำลังทำให้ลูกไปเป็นเพชร พ่อกำลังทำให้ผู้อื่นไปเป็นเพชรด้วย ลูกต้องจดจำผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้น บาบานี้พูดว่า: บาบของลูกจะไม่ได้รับการปลดเปลื้องด้วยการจดจำฉัน ฉันไม่ใช่กูรูของลูก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ท่านสอนฉัน และแล้วฉันก็สอนลูก ถ้าลูกต้องการจะกลายเป็นเช่นเพชร จงจดจำพ่อ บาบามาได้อธิบายว่าแม้ว่าผู้คนมากมายกราบไหว้บูชาเทพในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของพวกเขาก็ยังคงเร่ร่อนไปสู่ฐาน

หรือธุรกิจ ฯลฯ ของพวกเขา เพราะพวกเขาได้รับรายได้จากสิ่งนั้น บาบากล่าวประสบการณ์ของท่านว่า: เมื่อสติปัญญาของพ่อเคยเร่ร่อนไปที่นั่น พ่อจะหยิกตนเองและถามว่าทำไมฉันจึงจดจำสิ่งเหล่านั้น ลูกดวงวิญญาณควรจดจำเพียงพ่อผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้น แต่มายาก็ทำให้ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า เธอชกลูกครั้งแล้วครั้งเล่า มายาตัดโยคะแห่งสติปัญญาของลูก ลูกควรพูดกับตนเองในลักษณะนี้ พ่อพูดว่า: เวลาฉันลูกต้องให้คุณประโยชน์กับตนเองและผู้อื่นโดยการเปิดศูนย์ ลูกมากมายถามว่า: บาบ เราสามารถเปิดศูนย์ในสถานที่นั้นๆ ได้หรือไม่ พ่อพูดว่า: พ่อเป็นผู้ประทาน พ่อไม่ต้องการสิ่งใดสำหรับตนเอง อาคารเหล่านี้ ฯลฯ ทั้งหมดมีไว้เพื่อลูกๆ ซึ่พบบาบได้มาทำให้ลูกไปเป็นเพชร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำ สิ่งนั้นก็จะเป็นประโยชน์ต่อลูกเท่านั้น ผู้นี้ไม่ใช่กูรูที่จะมีสาวก อาคารเหล่านี้สร้างขึ้นสำหรับลูกเท่านั้นที่จะอยู่ในนั้น ใช่, เมื่อผู้ที่ก่อสร้างมาที่นี่ พวกเขาจะได้รับการต้อนรับด้วยการให้เข้าพักในอาคารใหม่ บางคนพูดว่า: ทำไมเราควรพักในอาคารใหม่? ฉันชอบอาคารเก่า เราจะอยู่ที่นั่นแบบเดียวกับที่ท่านอยู่ เราไม่มีความหึงหวงใดเกี่ยวกับการให้สิ่งนี้ ถ้าบพาดาไม่ได้อยู่ที่นั่นทำไมเราต้องอยู่? เราต้องการอยู่กับท่าน ยิ่งเราอยู่ใกล้ท่านมากเท่าไรก็ยิ่งดีมากขึ้น พ่ออธิบายว่า: มากเท่าที่ลูกทำความพยายามลูกจะประกาศรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในดินแดนแห่งความสุขมากตามนั้น ลูกแต่ละคนจะไปสวรรค์ ผู้คนชาวบาร์ตรู้ว่าบาร์ตเคยเป็นดินแดนของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ไม่มีแม่แต่ชื่อของบาบที่นั่น เวลานั้นทุกคนกลายเป็นดวงวิญญาณบาบ นี่คือการอ้างของราวัน ราวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง อาณาจักรของราวันจะคงอยู่อีกครั้งหลังจากครั้งวงจร พ่ออธิบายอย่างมากแต่ลูกก็ยังไม่สามารถเข้าใจได้ สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นทุกวงจร นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ผู้คนมากมายมาเมื่อลูกจัดนิทรรศการ หลายคนในนั้นจะกลายเป็นปวงประชา สิ่งนี้ต้องใช้เวลาในการกลายเป็นเช่นเพชร แม้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชา นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีด้วย เวลานั้นเป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน บัญชีของทุกคนกำลังได้รับการชำระสะสาง ลูกประจำของ 8 ที่ถูกสร้างขึ้นจากผู้ที่ยอมรับด้วยเกียรตินิยม เพียง 8 ลูกบัดเท่านั้นที่เข้าไปในลูกประจำแรก พวกเขาได้รับสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมโดยไม่ได้รับการลงโทษ และแล้วก็มีลูกประจำของ 108 พวกเขาตามลำดับกันไป ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วให้คงอยู่ตลอดไป ลูกต้องเฝ้าดูแลครนี้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและดูว่าใครกำลังทำความเพียรพยายามที่ดี ลูกบางคนมาในเวลาสุดท้ายและเฝ้าแต่ทำตามศรั้มท์ เฝ้าแต่ทำตามศรั้มท์ในวิธีนี้ต่อไป และเป็นไปได้ที่ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและเข้าไปในลูกประจำของ 8 ใช่ เป็นไปได้ว่าในขณะที่กำลังก้าวไปข้างหน้าบางครั้งก็มีลางร้าย ทุกคนต้องเผชิญกับสภาพของการขึ้นและลง นี่คือการได้ บางครั้งลูกคงอยู่อย่างมีความสุขมากและบางครั้งลูกอยู่อย่างมีความสุขน้อย พายุของมายาและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกถอยหลังและทำให้ลูกสูญเสียความสุขของลูก มีคำกล่าวว่ามีมิตรที่ดีพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ มิตรของราวันทำให้ลูกจมน้ำและมิตรของรามพาลูกข้ามฟาก ลูกกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการทำตามการกำหนดของราวัน เหล่าเทพตกลงไปในหนทางของบาบ ผู้คนได้แสดงรูปภาพที่สกปรกของพวกเขาเช่นนี้ เหล่านั้นคือสิ่งซึ่งบอกของการที่พวกเขาตกลงไปในหนทางบาบ อาณาจักรของรามคงอยู่ในบาร์ตและเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันในบาร์ต ลูกกลับมาไม่มีความสุขในอาณาจักรของราวัน 100 % นี่คือการละเล่น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายความรู้นี้แก่ใครก็ตาม (มีพยาบาลคนหนึ่งนั่งอยู่หน้าบาบ) บาบพูดกับลูกคนนี้ว่า: ลูกที่เป็นพยาบาล จงทำงานรับใช้นั้นต่อไปและทำงานรับใช้นี้ด้วยเช่นกัน ถ่ายทอดความรู้นี้ให้กับคนใช้ของลูก บอกพวกเขาว่า: ให้จดจำพ่อและบาบของคุณ จะได้รับการปลดปล่อยและคุณจะไม่มีความเจ็บป่วยใดๆเลยเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกได้รับสุขภาพที่ดีด้วยโยคะและด้วยการรู้จักวงจรของ 84 ชาติเกิดลูกจะได้รับความมั่งคั่ง ลูกสามารถทำงานรับใช้มากมายและลูกจะยังคงให้คุณประโยชน์ต่อผู้คนมากมาย ลูกสามารถใช้เงินที่หามาได้สำหรับงานรับใช้ทางจิตนี้ ที่จริงแล้วลูกทุกคนเป็นพยาบาลด้วยเช่นกัน การทำให้มนุษย์ที่สกปรกไปเป็นเทพคืองานที่เป็นของพยาบาลใช่ไหม? พ่อพูดว่า: มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เรียกหาพ่อให้มาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ หากลูกรับใช้ผู้ที่เป็นโรคพวกเขาจะชอบคุณลูกอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งจะได้รับนิมิตผ่านลูก ถ้าลูกมีการเชื่อมโยงในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำแม้แต่ศัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ ก็อาจมาและก้มลงแทบเท้าลูก เพียงทดลองและดูผล ลูกผู้เป็นเมฆมาที่นี่เพื่อที่จะทำให้สดชื่น และแล้วลูกก็ไปและประพรมความรู้นี้แก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขาสดชื่น ลูกบางคนไม่แม้จะรู้ว่าฝนมาจากไหน พวกเขาคิดว่าเป็นอินทรา(พระเจ้าแห่งสายฝน) เป็นผู้ที่ประพรมฝน พวกเขาพูดว่ารังคือธนูของอินทรา มีเรื่องราวที่ไม่จริงมากมายเขียนขึ้นในคัมภีร์ พ่อพูดว่า: อะไรก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครจะเกิดขึ้นอีกครั้ง เราไม่ได้ประณามผู้ใด ละครนี้ลูกกำหนดเอาไว้แล้วที่คงอยู่ตลอดไป เป็นที่เข้าใจว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นของละครนี้ มีการกล่าวถึง “ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย” ลูกๆ มีการวางเฉยต่อโลกเก่านี้ เมื่อลูกตายทั้งโลกก็ตายไปสำหรับลูก เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างกายของเขาโลกก็ตายไปแล้วสำหรับเขา พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ลูกๆ ที่แสหวนอนอย่าได้ไม่ระมัดระวังในการศึกษานี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับวิธีที่ลูกศึกษา ทนายความบางคนสามารถหารายได้หนึ่งแสนรูปี ในขณะที่คนอื่นไม่มีแม้แต่เสื้อผ้าจะสวมใส่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับวิธีที่ลูกศึกษา การศึกษานี้ง่ายตายมาก จงกลายเป็นผู้ควงงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง นั่นคือรู้ตอนต้น, ตอนกลางและตอนจบของ 84 ชาติเกิดของลูก เช่นที่เวลานี้ฉันไม่ได้ถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง – ไม่มีรากฐานเลยและ

ส่วนที่เหลือของต้นไม้ก็ยังยืนต้นอยู่ได้ - ในทำนองเดียวกันศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่เคยคงอยู่ในรูปของลำต้นก็ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เวลานี้ทุกคนไม่มีศาสนาและไม่มีความถูกต้องตามศีลธรรมในการกระทำของพวกเขา มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครได้ ฟอน่งที่นี้และอธิบายประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ลูกและทำให้ลูกมีความสุขตลอดเวลา จะไม่มีการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น คำว่า “คนนั้นคนนั้นตาย” จะไม่คงอยู่ที่นั่น ดังนั้นพ่อจึงแนะนำลูกว่าถ้าลูกชี้หนทางให้แก่ผู้คนมากมายพวกเขาจะอุทิศตนเองแก่ลูก เป็นไปได้ที่บางคนจะได้รับนิมิต นิมิตเหล่านั้นเป็นเพียงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ลูกกำลังศึกษา ลูกไม่สามารถกลายเป็นทนายความโดยไม่ศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับการหลุดพ้นโดยการมีนิมิต มีร่าได้รับนิมิตแต่เธอไม่ได้ไปยังดินแดนของกฤษณะ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับนิมิตหลังจากได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเข้มข้น ในขณะที่มีการจดจำระลึกถึงที่เข้มข้น ชันยาสซีกกลับมามีความรู้เกี่ยวกับธาตุแสงและวัตถุธาตุทั้งห้า พวกเขาเพียงแต่ต้องการหลอมไปสู่ธาตุแสง อย่างไรก็ตามธาตุแสงไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออธิบายว่า: ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกเพื่อเลี้ยงดูร่างกายของลูกต่อไปแต่เวลานี้ลูกต้องพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และแล้วลูกจะประกาศสิทธิใสสถานภาพที่สูง ความผูกพันยึดมั่นของลูกทั้งหมดจะถูกทำลาย บาบ่าจะทำอะไรด้วยการรับสิ่งใดไป? ผู้นี้ได้สละละทิ้งทุกสิ่ง ท่านไม่ต้องการที่จะสร้างบ้านหรือปราสาทราชวังให้กับตัวท่านเอง อาคารเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเพราะลูกๆ มากมายกำลังจะมา จะมีทิวแถวจากถนนอาบูมาที่นี้ ถ้าอิทธิพลของลูกได้กระจายออกไปในขณะนี้, ลูกจะปวดหัวในการพยายามรับรองพวกเขาทั้งหมด เมื่อบุคคลที่มีชื่อเสียงมาจะมีฝูงชนจำนวนมากมารวมตัวกัน อิทธิพลของลูกจะกระจายออกไปในเวลาสุดท้าย ไม่ใช่ตอนนี้ ลูกต้องฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่บาปของลูกสามารถถูกตัดออกไป ลูกต้องละร่างของลูกในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเช่นนั้น ในยุคทองเมื่อลูกออกจากร่างกายของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังออกจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ที่มีจิตสำนึกของการเป็นร่างอย่างมาก มีความแตกต่างเช่นนั้น ลูกต้องจดบันทึกประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดลงไปและทำให้ผู้อื่นจดบันทึกประเด็นเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำให้ผู้อื่นไปเป็นเพชรเหมือนกับตัวลูกเอง ลูกจะได้รับสถานภาพสูงตามความพยายามที่ลูกทำ เป็นพ่อผู้อธิบายสิ่งนี้ ไม่ใช่ผู้เคร่งศาสนาหรือมหาดมะ ความรู้ที่สนุกสนานมากและลูกต้องซึมซับความรู้นี้อย่างดีมาก ไม่ใช่ว่าลูกจะฟังพ่อและแล้วทั้งสิ่งที่ลูกได้ยินไว้เบื้องหลัง ลูกได้ยินในเพลงด้วยเช่นกัน: พาเราไปกับท่าน ก่อนหน้านี้ลูกไม่เข้าใจสิ่งใดๆเหล่านี้ เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูก ลูกก็เข้าใจสิ่งเหล่านั้น อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวังในการศึกษาเล่าเรียน กลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นเพชร
2. ทหารายได้ที่แท้จริงนี้และจิตใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน แลกเปลี่ยนสิ่งเก่าทั้งหมดของลูก ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังมิตรที่ไม่ดี

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิตที่เป็นเช่นแสงให้กับโลกผู้ที่นำผู้เลื่อมใสศรัทธาไปอยู่เหนือด้วยเพียงการเหลือบมอง
ทั้งโลกกำลังรอคอยที่จะรับบริษดีจากดวงตาของลูก ผู้ที่กลายเป็นแสงให้กับโลก เมื่อลูกส่องแสงให้กับโลกถึงสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมนั้นคือเมื่อลูกเปิดตาของความสมบูรณ์พร้อมของลูก และแล้วโลกจะเปลี่ยนไปในหนึ่งวินาที ลูกดวงวิญญาณผู้ที่กลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิตจะสามารถพาผู้เลื่อมใสศรัทธาไปอยู่เหนือด้วยเพียงเหลือบมอง จะมีคิยาวของผู้ที่ต้องการไปอยู่เหนือด้วยการเหลือบมอง ดังนั้นให้ดวงตาแห่งความสมบูรณ์พร้อมของลูกคงเปิดอยู่ หยุดขี้ตาของลูก หยุดสำคัญและพยักหน้าในความคิดของลูกและแล้วลูกจะสามารถกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต

คติพจน์: ธรรมชาติที่บริสุทธิ์และสะอาดเป็นสิ่งชี้บอกของความถ่อมตน กลับมาบริสุทธิ์และสะอาด และลูกจะได้รับความสำเร็จ

ด้วยจิตใจที่เต็มไปพลังของคุณ จงทำงานรับใช้ของการให้สะกาศ

เพื่อที่จะทำให้จิตใจและสติปัญญาของคุณมีสมาธิ ให้รักษามนตราของ “มานมานะบัพ” ไว้ในสำนึกของคุณอย่างสม่ำเสมอ โดยการเข้าถึงมนตราของ “มานมานะบัพ” ในทางปฏิบัติ คุณสามารถประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง การมีสมาธิของจิตใจหมายถึงการอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงของผู้เป็นหนึ่งเดียว เป็นผู้มีสมาธิในสันโดษ เมื่อคุณกลับมาสำรวจตนและเป็นอิสระจากกระแสคลื่นของสิ่งดึงดูดทั้งหมด และแล้วคุณสามารถทำงานรับใช้ของการให้สะกาศให้กับทั้งโลกด้วยจิตใจของคุณ